

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15293

гр. София, 23.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 23.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **1839** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 251 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Образувано е по молба на А. М. А. за тълкуване на постановеното по делото Решение №5244/16.05.2024 г. В молбата е посочено, че изложеното в мотивите на решението поражда спорове, поради което тълкуването е задължително.

Искането за тълкуване на Решение №5244/16.05.2024 г., е съобщено ответника Кмета на Район „Средец“ - СО, който в предоставения едноседмичен срок не е взел становище по искането.

Съдът, като прецени искането и наведените в него доводи, намира, че искането за тълкуване на решението не следва да се разглежда в открито съдебно заседание с призоваване на страните, поради което такова не е провеждано.

Делото е образувано на основание изпратена от Район „Средец“ – СО постъпила жалба от А. М. А. от [населено място], с която е оспорил писмо отговор №РС24-ГР2443/30.01.2024 г. на Кмета на Район „Средец“ – СО с твърдение, че същото представлява отказ да му бъде предоставена поисканата с молба вх. №РСЦ24-ГР94-43 от 17.01.2024 г. информация по реда на ЗДОИ, а именно заверен препис от издаден по реда на Наредба №6 ЗТСУ Акт обр.16/92 г., с който е въведен в експлоатация строежът на ЖСК „Е.“ на [улица]“4.

Постановено е Решение №5244/16.05.2024 г., с което жалбата е отхвърлена.

Искането за тълкуване съдът намира за недопустимо, тъй като на тълкуване подлежи само и единствено диспозитивът на съдебното решение. Той е този, който притежавайки сила на присъдено нещо, установява какво е действителното правно положение между спорещите страни и ги задължава да се съобразяват с него. Именно диспозитивът на решението, като констатация на съда относно спорното право, прави неговия предмет определен и безспорен. В този смисъл е и нормата на чл.172, ал.2 АПК, в която законодателят е определил точно съдържанието на съдебното решение. Тълкуването по чл.251 от ГПК, приложим субсидиарно по силата на чл.144 от АПК, е

специфична форма на авторитетно тълкуване на влезли в сила решения, които са неясни или двусмислени, като този порок следва да е налице в диспозитива на решението. Ето защо предмет на тълкуване могат да бъдат само пороци, съдържащи се в диспозитива на тълкувания съдебен акт, които водят до невъзможност да се изведе действителната воля на съда, който го е постановил. Решение, чието тълкуване се иска, не съдържа неяснота относно формираната и изразена воля на съда. Употребеният език е ясен и не предполага повече от един смисъл.

В случая в молбата се иска тълкуване на мотивите на решението, което е недопустимо в производство по чл.251 ГПК.

Предвид изложеното искането за тълкуване на процесното съдебно решение следва да бъде оставено без разглеждане.

Водим от гореизложеното и на основание чл.251, ал.1 във вр. с ал.2 и ал.5 ГПК, Административен съд - София-град, Второ отделение, 52^{-ри} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на А. М. А. за тълкуване на Решение №5244/16.05.2024 г., постановено по настоящото дело.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: